

NAPREDNA LJUBLJANA

GLASILO CENTRALNEGA VOLILNEGA ODBORA JUGOSLOVANSKE DEMOKRATSKE STRANKE

Minister Žerjav naprednim Ljubljančanom.

Beograd, 25. novembra.

Vsem naprednim Ljubljančanom pošiljam prisrčne pozdrave. Hudo mi je, da ne morem v Ljubljani vršiti svoje agitatorske dolžnosti za napredno Ljubljano. Saj sem bil agitator narodnonapredne in pozneje demokratske stranke, odkar sem zapustil univerzo.

V to stranko sem vstopil kot «mladin» in četudi sem leta služil kot prost vojak in mi marsikaj ni bilo po godu, kar so delali ali ne delali naši «starini», držal sem se discipline.

Ko je dr. Ravnihar pred leti izskočil iz stranke in poskusil organizirati Ljubljano proti dr. Tavčarju, je bil «mladinu» Žerjavu morda bližji po mislih, ki jih je širil, nego dr. Tavčar sam. Ravniharju se je zdelo samoposebi umljivo, da z njim izskočim tudi jaz s svojimi prijatelji.

Vkljub nasprotju z dr. Tavčarjem pa mi nismo hoteli. Nad dnevnost in prepire smo stavili disciplino in zvestobo. Ostali smo zvesti stranki in kot navadni prostaki smo z vsem ognjem šli v boj za dr. Tavčarja in stranko proti rušilcu discipline uskoku dr. Ravniharju.

Vedno, in če je bilo še tako mučno, smo uvaževali, da brez organizacije, brez discipline in brez zvestobe ni uspeha. Po 17 letih dela za stranko in borbe sem tudi jaz danes po letih bolj starin kakor mladin, če se že rabita ta dva netočna izraza.

Ne morem danes pohiteti v Ljubljano, da bi se z Vami boril za napredno Ljubljano. Veže me težka služba, da stojim tu v srcu

naše domovine na straži in v delu. Za koga?

Pred vsem za našo državo in za njeno moč. Njena moč je obenem moč naroda in posebej Slovenije. Prav posebno velja to za one, ki so blizu neke meje, tako blizu, da lahko sovražni aeroplan pride v desetih minutah nad naše mesto...

Na delu sem za socialno pravičnost v vsej državi. V ljutem navskrižu interesov skušam čim naivše izbiti za vse, ki niso bogataši, pri čemer pa me ni nič sram priznati, da stojim na stališču, da kdor ne dela, nai tudi ne ie.

Na delu sem za izboljšanje naše valute in zoper draginjo se borim proti tisočglavi hidri sebičnosti in požrešnosti naše dobe. Ne vem, če bomo zmagali že to pot ali nas še enkrat vrže nazaj, a svojo dolžnost storimo do zadnjega, saj vemo, da mora priti zmaga.

Na delu sem za našo belo Ljubljano, ki bi il rad pomagal do večjega blagostanja, na delu za niene gospodarske in kulturne interese. Prihodnje leto bo 40 let, odkar bivam z malimi presledki v Ljubljani, tam so mi misli in srce — da si upaio nekateri trditi, da delam — proti njej!

Na delu sem za naše uradništvo, za obrtnike in tudi za trgovce, čeprav kratkovidneži med njimi ne izprevidijo, da je naša zaščita krepkejša od vsake druge.

Pozdravljam «Napredno Ljubljano», ki nai preko vseh osebnih in drugih nespornostmi reši Ljubljano komunistične in klerikalne prevlade. Demokrati, pustimo vsako cepčenje in poidimo sklenjeno v boj! Vsi bomo v nedeljo spustili kroglico v prvo volilno skrinjico, pa bo zmagala jugoslovanska, slovenska, napredna Ljubljana.

Dr. Gregor Žerjav.

Poslanec Reisner državnim nameščencem.

Na sobotnem shodu Demokratske stranke v Kazini je posl. Reisner obširneje govoril o vprašanju državnih nameščencev. Njegov govor je popolna obsodba «Slov. Naroda» in vseh drugih demagogov, ki bi radi kovali za sebe politični kapital na račun bde uradništva. Istočasno je pa tudi obsodba vseh klevetnikov, ki se drznejo demokratom očitati kakor da ne bi vršili svoje dolžnosti napram uradništvu. Poslanec Reisner je navajal točko za točko, kako in kdaj je demokratska stranka in kdaj so njeni poslanci kaj storili za uradništvo. Poslanec Reisner je prišel v skupščino kot kandidat naprednega ljubljanskega uradništva. Nobena druga poslanca ni v državi, ki bi bil posebno uradniški mandat. Od januarja lanskega leta pa do danes je vse prizadevanje za izboljšanje uradniškega položaja izhajalo v največji meri od poslancev Reisnerja. Načrt izenačenja plač, vprašanje lanskih draginskih dokladov, vprašanje upokojencev, izdelovanje novega zakona o draginskih dokladah, načrt nove službene pragmatike, ki bo še v drugi polovici drugega meseca v parlamentu sprejet, vse to in še mnogo več je delo

posl. Reisnerja. Govornik je še posebej poudarjal, da bi njegovo prizadevanje v očigled tolikim oviram ne zaleglo niti toliko, kolikor je, ako bi ne stal s svojim vplivom minister dr. Žerjav, kateremu zlasti gredo zasluge za odpravo maksimiranja, nabavni prispevek, ki ga bo uradništvo sigurno dobilo, kakor tudi zato, da pride na tisoče miloščinarjev do svojih pravic. Posl. Reisner je pa tudi povedal, da bi vsa delegacija slovenskih demokratov ničesar ne zalegla, ako bi ne imela močne zaslome v veliki demokratski stranki. «Ne baham se z uspehi, vendar pa gremo naprej», je dejal posl. Reisner. «Kateri slovenski poslanec ima pokazati le desetino tega dela in teh uspehov? Kako je to, da dosežemo mi trije slovenski demokrati uspehe, drugih 30 slovenskih poslancev pa nič? Mi nismo nikdar uganjali demagogije, nismo obečali več, kakor smo mogli storiti. Tisti naši prijatelji, ki vedo, kaj se pravi delati, nam bodo priznali, da smo malo obljubljali, pa veliko držali. Resnica je ta, da smo ves čas edini mi in edino mi delali za nameščence in prav nikdo drugi.»

Zlate resnice,

ki jih mora poznati vsak volilec.

1.) Da je samo ena klerikalna stranka s Korošcem in Gosarjevimi boljševiki — in da je NSS bila celo leto z njimi zvezana ter jih s svojo politiko še sedaj podpira.

2.) Da je SLS sestavljena iz župnikov, klerikalnih veleposestnikov, pobojnih milijonarjev in tovarnarjev, katerih hlapci so takozvani krščanski socialisti — NSS pa se je zvezala letos z drugimi veleposestniki, bankirji in tovarnarji in se njim udinjala za hlapca.

3.) Da je SLS najhujša sovražnica zavednega delavstva — NSS pa jo posnema. Obe delavstvo prodajata svoji vrhovni komandi.

4.) Da je SLS stranka črnih izkoriščevalcev delovnega ljudstva pod varstvom cerkvenih krogov — NSS pa je bila v dosedanjem občinskem svetu z njo zvezana, enako v narodni skupščini.

5.) Da je klerikalec dr. Brejc kot predsednik deželne vlade na zahtevo vodstva SLS krvavo zadušil 24. aprila 1920. stavko železničarjev — NSS pa, ki mu sedaj to očita, je vseeno bila doslej celo leto s klerikalci zvezana!

6.) Da je dr. Korošec leta 1920. udaril po železničarjih, razveljavil «Protokol sporazuma» in s tem pogljal železničarje v splošno stavko — NSS pa se je vkljub temu ravnotako zvezala s klerikalci, kakor so se jim sedaj prodali komunisti!

7.) Da sta «Slovenec» in «Večerni list» hujskala proti stavkujočim železničarjem ravnotako, kakor so jih Deržičevi pristaši denuncirali.

8.) Da je klerikalna stranka nosilka najhujšega terorja, zastopnica izvozne politike, veleagrarstva in visokih cen — NSS pa, ki je bila z njo zvezana, se je sedaj udinjala Jelačinovim veletrgovcem, z SLS pa so namesto nje šli komunisti, da bo dvojno izdajstvo bolj privezalo delavstvo in nižje sloje na dve velekapitalistični skupini.

9.) Na je druga skrinjica ubijalcev Zaloške ceste, katerim je delavstvo od voditeljev prodano, četrti pa je za one, ki so odobraval leta 1920. klerikalno streljanje, bili leta 1921. z njimi zvezani in so se leta 1922. prodali «Jadranski banki».

10.) Da je vsakdo, ki vrže 3. decembra svojo kroglico v drugo skrinjico klerikalcev in njihovih komunistov ali v četrto skrinjico velepodjetnikov in njihovih socialistov, izdajalec vseh nameščencev in delavcev, Ljubljano in samega sebe.

Demokratska manifestacija v Kazini.

Sobotni shod v Kazini je bila manifestacija medsebojne zvestobe in zaupanja med strankinim vodstvom in organizacijami ter somišljeniki. Odločni demokrati smo prihiteli na shod, še odločnejši smo ga zapustili v zavesti: Niso varali oni nas, nismo se varali v njih, dan 3. decembra bo zato dan demokratske Ljubljane.

Precej obširna kazinska dvorana je bila natlačeno polna, tudi galerija in podij. Vladalo je veselo razpoloženje, živahno smo se pozdravljali somišljeniki med seboj in z veselimi vzkliki in ploskanjem smo pritrjevali govornikom.

Nosilec liste

prof. inž. Vidmar je opisal naše komunalne naloge, očrtal, kakšen je položaj našega mesta in kje vse je treba prijeti za delo; prepričevalno je pokazal, v kako tesni zvezi je naša lokalna ljubljanska politika z občenarodno, obcedržavno. Pokazal je na one, ki so zanesljivi delavci, in na one, ki se vsiljujejo in ponujajo le pred volitvami. Primerjal je, koliko kredita moremo dati enim ali drugim, — klerikalci s komunisti, dezertarji, zmešani enesesarji in nekaj ljubljanskih porodic in frakarjev, to je ona pisana družba, ki bi si rada delila Ljubljano, — pa si je ne bo,

ker si jo hoče meščanstvo samo upravljati in pametno gospodariti, da bodo ustvarjeni pogoji za razvoj gospodarstva v našem mestu. Elektrarna, stanovanja, prezidava, javne naprave, — to so prve naloge, ki niso lahke. Mi nič ne obljubljamo, da bomo vse napravili in še zastonj, — obljubljamo pa, da se bomo trudili in brigali in delali!

Notranjepolitični položaj.

Drugi govornik dr. Puc je očrtal obči notranjepolitični položaj. Konstatiral je popolno edinstvo v stranki, odločno zavrnil lažnivce, ki izkušajo delati reklamo z zlorabo Davidovičevega imena, ponovno je preciziral naše stališče v tako zvanem hrvatskem vprašanju ter povedal, da smo za edinstvo, torej tudi za sporazum, in da le odklanjamo vsak separatizem. Povedal je zgodovino dezercije one skupine, ki se je potem zvezala z NSS v Zajednico, očrtal namene zagrebškega kongresa, ki ni bil nameravan za konsolidiranje države, ampak zgolj v strankarske namene in naperjen proti nam. Zagotovil je, da so se naši dezertarji zmotili, kajti z odhodom starih nazadnjakov in velekapitalistične skupine je stranka očiščena in prejšnji nezadovoljneži se vračajo vanjo, vedoč,

da je stranka na pravi poti. Kapital smatramo za potrebno sredstvo, kakor je kmetu plug, kovaču kladivo, — od njega mora biti korist splošna, ne pa prepuščena maloštevilnim področjem. Občinska uprava je med mnogimi sredstvi eno, ki mora biti v rokah demokracije.

Uradniško vprašanje.

Zastopnik uradništva polaga račun.

Poročilo poslanca Reisnerja je bilo vrhunec zborovanja. Mnogo shodov je bilo v tem volilnem gibanju. Takšnega poročila ni bilo na shodu nobene stranke. Nič demagogije, nič fraz, nič obljub. Mirno, trezno, resno je g. poslanec formuliral vprašanja in podal odgovore, — sodbo naj si napravijo gg. volilci uradniki sami. Povedal je, kako nas je „Slov. Narod“ opetovano napadel, češ, vi ste krivi, da uradnik ni pošteno plačan...

G. poslanec je podal kratko, jasno in precizno zgodovino, kako je bil od kot zaupnik uradniških organizacij postavljen za kandidata in izvoljen, kako je potekalo delovanje, in kaj je bilo doseženo tekom zadnjih let. S prstom je pokazal: Evo, glejte sami. To je storil dr. Žerjav, to je moje delo, to je vpliv velike stranke, in to so storili drugi. Poglejte, ali je tako, kakor pravim, ali pa ni tako, — prepričajte se sami in potem sodite. Po tej sodbi pa se ravnajte po 3. decembra in prej in pozneje. Drug drugemu zvesti! Zvestoba za zvestobo!

Burno pritrjevanje je pokazalo, kako misli ljubljanska demokracija.

Govorili so gg. Šterk, Stare, g. Josip Turk je predsedoval. V ozadju je v prvih minutah motil Rifl, zajedničarski kandidat, z neslanim obnašanjem. Ker so zborovalci mislili, da je pijan, so mu prigovarjali, naj miruje, ko pa ni nič pomagalo, so ga ekspedirali na hlad.

Obrtnik pere Zajedničarje.

Shod je zaključil g. Fr. Ks. Stare, obrtnik in hišni posestnik, z govorom polnim pristnega ljubljanskega humora. Obračunal je v svojem govoru z glavnim glasilom „Zajedničarje“ po zasluženju:

„Slov. Narod“ me napada. Če bi bil jaz starin, bi bilo vse dobro, sedaj mi pa očita, da sem si pred meseci na nekem shodu dovolil poseči v debato. Triller in Ravnihar sta tudi mene vabila, naj dezertiram iz stranke, kateri sem zvest od mladih nog, in sta mi razlagala, da sta nameravala dr. Žerjava že prej zapustiti, pa sta mu prizanašala zaradi slabega zdravja. Jaz jima nisem mogel ustreči, ker ne skačem sem in tja, niti nisem ovca, ki bi skočila, kamor skoči oven, niti ne obračam plašča po vetru. Zvest sem svojim načelom in prepričanju in ne morem slediti ljudem, ki nič ne delajo, pa si v svojo zabavo izmislijo vsak dan kaj novega. Obrtnik sem, kar imam, sem si pridobil z lastnim trdom. Prepričan sem, da bodo v novem občinskem svetu demokrati storili vse, kar bodo mogli, in da občine ne bodo prodali, kakor to nameravajo drugi, ki bi z delnicami in zadolžnicami želeli iz Ljubljane napraviti Vevče. Naprednjak in demokrat ostane v stranki, ne zajeda nikamor in ne dezertira. Če oni drugi pravijo, da imajo zmago že v rokah, je škoda papirja, ki ga trati. JDS pa si bo zmago izvojevala, ne na papirju, ampak na voliščih. — Gospodje, ki so me napadli, pišejo o cvičku. Pravilno! Mi bomo zmagali, oni pa naj po volitvah mirno pijejo cviček, ker bodo imeli ravno toliko časa kakor doslej.

Po shodu.

Ljubljana je imela priliko opazovati nas in druge v volilnem boju. Opazovala je in primerjala. Mnogi so orientacijo tudi šele iskali, ker so jih zmedle laži, s katerimi so dezertjerji hoteli prikriti svoje skoke in njih prave vzroke. Danes je jasno. Ljubljana ve: Samo dva nasprotnika sta resna: JDS in klerikalci. JDS je stranka Ljubljane, SLS pa sovražnica mesta, sovražnica naroda. Vse drugo opravlja izdajalsko službo. Zajednica, ki naj bi pomagala bolnim osebnim ambicijam Jelačina, Kneza, Jadranske banke, si je kupila enesesarje, SLS si je kupila komuniste. Bernotovci so za političnega pikola. Za klerikalce imajo vse skupine neprecenljivo vrednost, — one pomagajo njim ali direktno, kakor komunisti, ali indirektno, s tem da skušajo slabiti nas. To vidi danes vsakdo. Zato se je večina Ljubljane že odločila, kako bo volila: *Demokratsko!*

Naši shodi.

Danes v ponedeljek ob pol 8. zvečer pri Raci za Šiško!

Danes v ponedeljek ob 8. uri zvečer za severni del Dvorskega okraja (okolica pošte) pri Slonu, zadnja gostilniška soba. Govori prof. dr. Vidmar, nosilec liste JDS.

V torek zvečer ob 8. uri v hotelu Štrukelj sestanek naprednega političnega in gospodarskega društva JDS za kolodvorski in šentpeterski okraj. Govorijo dr. Kramer, dr. Puc in drugi. Somišljeniki obeh okrajev, pridite polnoštevilno!

Včeraj se je vršil naš shod pri Mocarju na Barju (Ižanska cesta). Ker Zeleni kader prireja zadnji čas le pogoreto-shode, je to pot sklenil, da nam bo našega razbil. Z dvema fujakerjema in enim avtomobilom se je na račun Jadranske banke pripeljalo 15 zajedničarskih agitatorjev vinskoginjnih iz Ljubljane na Barje. Domačih zborovalcev je bilo 43. Predsedoval je g. Grčar, govorila sta dr. Puc in Kramer. Dr. Puc je v poldrugournem govoru očrtal naša stremjenja in naloge ter podal točno sliko borbe, v kateri se nahajamo, povedal pa je tudi zajedničarskim reprezentantom kar jim gre, ob burnem pritrjevanju domačinov, ki so tudi zahtevali od vsiljencev odgovora. 1.) zakaj ni Trillerja ali Ravniharja prej nikdar na Barje in 2.) zakaj pa prihajajo njuni hlapi na vozovih in pijani motit. Konstatiralo se je, da je vodja zajedničarske ekspedicije Župan od Jadranske banke in njegov brat, ki so si ga naročili iz Maribora, da tu opravlja volilno službo. — Vse te konstatacije so „Jadrance“ tako podžgale, da se je eden celo k besedi oglasil. Vezal je otrobe in je dobil svoj odgovor, nakar so se izletniki zopet odpravili, da prespijo svojega vinskega in zajedničarskega mačka.

Klerikalni shod v Unionu. Rdeči letaki, lep dan, nedelja, radovednost, agitacija. Vse to je privabilo v Union skoraj 1000 ljudi vseh strank, iz previdnosti in da bo več, so klerikalci pripeljali tudi ženske in okoličane nevolilce. Starejša skupina SLS je ostala doma. Komunisti so poslali močan oddelek za reprezentacijo — na svoj račun pa ni prišel nihče. Shod je potekel dolgočasno, nekako mrtvo. Od časa do časa so govorili metalni z demagoškimi frazami okrog sebe, pa so kmalu omagali. Videlo se je: ljudje so siti vedno enake melodije o režimu itd., ko pa je klerikalna politika tako prozorna in obenem tako tako jalova! Ljudje so zapuščali shod pred časom, ker se vidi, kako upada nekdanji všemogočni klerikalizem, da mu danes tudi takšne demagoške pri-

reditve in zveze več ne pomagajo. Gosar, Smodej in Remec so bili zato tudi poparjeni, še bolj pa poslušalci, ki se jim je še ves dan zehalo.

Še en dokument za dezertstvo dr. Ravniharja.

Leta 1907. je dr. Ravnihar prvič skočil iz Narodno-napredne stranke, predhodnice sedanje Demokratske stranke. Takrat je streljal nazaj na dr. Ivana Tavčarja, Ivana Hribarja in dr. Trillerja ravnotako kot strelja danes nazaj na dr. Žerjava, dr. Kramerja, dr. Puca in druge. Splošna sodba je bila takrat, da je postal dr. Ravnihar uskok iz častihlepnosti ter osebnih ambicij. Programa ni nikdar imel in vse njegovo politično delovanje je vrholilo v sekanju glav osebno mu neljubih oseb, katerim pa nikdar ni dorastel. Leta 1908. so se vršile v Ljubljani deželnozborske volitve. Tedaj šele je pokazal dr. Ravnihar svojo pravo barvo. Dokazal je vso svojo neznačajnost s tem, da je postal kot dezertjer kandidat klerikalcev in Nemcev, torej kandidat tistih strank, ki so bile takrat v najhujšem boju z Narodno-napredno stranko. Pri volitvah je sicer sramotno propadel, četudi je dobil, kakor poroča „Slovenski Narod“, od 900 300 nemških in 500 klerikalnih glasov. V zadnji številki smo priobčili poziv Šusteršičev, ki je pozival svoje pristaše k volitvi za doktor Ravniharja, danes pa prinašamo še dokument o tem, kako je takrat nemški volilni odbor v zaupnih pislih pozival na boj za dezertjerja dr. Ravniharja. Ta dokument, ki ga je takrat „Slovenski Narod“ priobčil,

njegov original pa razstavil v izložbi bivše Češarkove trafike, se glasi takole:

«An die geehrten deutschen Landtagswähler in Laibach! Der Wahlausschuss empfiehlt den deutschen Wählern unserer Stadt, geschlossen für die selbständigen Kandidaten

Dr. Vinzenz Gregorič,
Landesprimararzt in Laibach

Dr. Wladimir Ravnihar,
Advokaten in Laibach

ihre Stimmen abzugeben. Es gelang uns mit der slovenischen Volkspartei einen Wahlreformvorschlag zu vereinbaren, welcher den Wünschen der Großgrundbesitzer, in deren Vertretung die deutsche Wählerschaft auch ihre Vertreter im Landtage erblickt, nach Möglichkeit gerecht wird.

Wer es mit dem Wohle des Landes ernst meint, der wird seine Stimme für solche Wahlwerber abgeben, die bereit sind, für die vereinbarte Wahlreform einzutreten. Dies trifft bei den beiden empfohlenen Kandidaten zu.

Wir ersuchen die geehrten Wähler, ihre Stimmen auf die zwei namhaft genannten Kandidaten zu vereinigen, deren Unterstützung der deutsche Volksrat für Krain nach reiflicher Erwägung beschlossen hat.

Laibach, 22. Februar 1908.

Der deutsche Wählerausschuss.

(„Slovenski Narod“ z dne 28. februarja 1908, št. 50.)

«Vnebovpijoče narodno izdajstvo» je takrat temu pisal „Sloven. Narod“ in povedal, da takšen človek ne spada na čelo važnih naših organizacij.

Vidi se, da je Ravnihar svoje dezertiranje opravljal vsakokrat temeljito.

Mojstri v politiki dobičkarstva.

Nedeljski „Slovenec“ piše, da se drugim strankam, razen klerikalni, kakšna splošnokoristna naprava zdi nemogoča in če se kdaj katera ustanovi, jo izračunano gotovo skušajo izrabljati v svoje strankarske in osebne svrhe. Kdorkoli na vsem svetu bi napisal te besede, bi se mu moglo vsaj nekaj verjeti, da je na njih nekaj resnice, samo klerikalci kaj takega ne smejo pisati. Glavni cilj zlasti slovenske klerikalne stranke je dobičkarstvo. Vse, kar je do sedaj ta stranka napravila, je storila le za svoje osebne ali pa strankarske namene. V Sloveniji ni nobenega zavoda, kjer bi se moglo s klerikalci z uspehom skupaj delati, še celo v čisto nacionalnih in humanitarnih organizacijah ne. Starejši ljudje se še lahko spominjajo, kako stališče so zavzemali klerikalci v Avstriji napram „Družbi sv. Cirila n Metoda“. Ker ni služila ta velezaslužna samonacionalna in kulturna organizacija izključno njihovem namenom, napovedali so ji boj. Ko so bili klerikalci na višku svoje moči in slave, izkoriščali so brez sramu deželni odbor za sebe na prav klasičen način. Kdor ni bil klerikalec, ni dobil pri tem uradu nobene pravice. Vodovodi in ceste so se zgradili le po političnem dobičkarstvu klerikalcev, po tem principu so se dajale učiteljem

draginske doklade. Še celo teleta so se premirala po klerikalnem, ali neklerikalnem prepričanju njih lastnikov. Ko so prišli klerikalci v Jugoslaviji po krivdi gospodov okoli „Slov. Naroda“ do pokrajinske vlade, sicer niso mogli nadaljevati režima prejšnjega deželnega odbora, a izbili so iz situacije, kar so mogli. Ena njihovih glavnih političnih dobičkarstev je bila ta, da so na nezakonit način obremenili državno blagajno s tem, da si ji obesili na vrat neštete nune, za katere država plačuje velikanske plače. Na Koroškem smo izgubili plebiscit največ zaradi strašne korupcije, ki jo je uganjala klerikalna stranka v teh krajih. Pristaši klerikalne stranke na Koroškem so takrat živeli kakor v raji. Pojem občeekoristnosti poznajo klerikalci samo takrat, kadar menijo, da lahko za sebe reklamirajo bonitete, ali pa takrat, kadar potrebujejo občeekoristno firmo za svoje izkoriščanje. Znano je, da so usmiljenke celo slepski zavod zlorabljale v svrhe dobičkarstva svojega reda s tem, da so pri uradih izvajale s slepimi otroci posebne dobrote, ter jih nato na goljufiv način porabljale za svoje zasebne namene. Za klerikalce bi bilo previdnejše, da bi „Slovenec“ ne našel poglavja o političnem dobičkarstvu.

Klerikalci so kapitalisti, komunisti, socijalisti in antikristi, samo če jim to kaže in nese!

Volilna skrinjica

«Jutro» ima mlade. Tako nas je pozdravil starinski «Narod». On mladih že več ne more imeti.

Štiri milijone je JDS dobila za volilni fond. V soboto je to tajnost odkrila «Bankoslavija», popoldne jo je prepisal «Narod». Posledice so bile strašne. Delnice «Zajednice» (po Pletersniku: Zajednica-Schmarotzertierchen) so zaradi te vesti silno padle, za celih 100 odstotkov. V nedeljo so se neprestano javljali pri centralnem volilnem odboru JDS zajed-

ničarski agitatorji in povpraševali, če res mi — bolje plačamo.

Uniforma. V soboto zvečer so zajedničarski generali na predlog sportnika Francita soglasno sklenili, da se osnuje zajedničarska fašistovska organizacija. Člani Z. F. O. bodo imeli bele srajce v znamenju nedolžnosti, sredi prs sliko žabe, simbol energije, hlače žolte..., za klobukom zajčji rep znak dezertjerjev. Na dan volitev in za purgarske večere je predpisan zelen frak. Komendant bo Ravnihar, blagajnik Jelačin, Deržič bo pa igral d'Annunzija in bo nosil kot častno znamenje košato pavovo pero.